

DOBROVODSKÝ

////

ZPRAVODAJ

2025

OBSAH

ÚVODNÍ SLOVO	3
TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA	4
SILVESTROVSKÝ VÝSTUP NA SVIDNÍK.....	5
HVĚZDÁŘSKÝ DEN VĚNOVANÝ PAMÁTCE JANA ZAJÍCE	5
MASOPUSTNÍ OBŽERSTVÍ.....	6
KELTSKÝ TELEGRAF.....	7
KARNEVAL.....	8
DOBROVODSKÁ ZABIJAČKA.....	9
VELIKONOČNÍ SVÁTKY A PŘEDNÁŠKA O INDII	10
VELIKONOČNÍ TVOŘENÍ.....	11
DOBROVODSKÁ POUŤ	12
SETKÁNÍ POD JALOVÝM VRCHEM	13
ZAČÁTEK ADVENTU	14
KONCERTY V MÍSTNÍ ŠKOLE.....	15
DIVADELNÍ SEZÓNA V DOBRÉ VODĚ	16
VODAFEST.....	16
DOBROVODSKÉ OTUŽOVÁNÍ.....	21
OBECNÍ BRUSLENÍ	22
FANDĚNÍ MS V LEDNÍM HOKEJI 2025	23
DOBROVODSKÝ FOTBÁLEK.....	23
HASIČI.....	24
KOLEM DOBRÉ VODY.....	25
HISTORIE RYBNÍKA HAŤ	27
KRONIKA OBCE DOBRÁ VODA U PACOVA 2024.....	30
PEKAŘOVNA ADÉLKA	36
KONTROLA STAVEBNÍCH PRACÍ	37
VODOVOD A KANALIZACE V ROCE 2025	39
VĚTRNÉ ELEKTRÁRNY	40

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení občané, vážení čtenáři,

i letos jsme zažili řadu důležitých událostí, a proto vychází náš občasník, abyste to měli pěkně pohromadě.

Jaké změny v poplatcích nás čekají v roce 2026:

- cena vody se zvýší na: 20 Kč za m³ + 2 Kč stočné
- cena za svoz odpadu zůstává na 850 Kč na obyvatele, obec doplácí na jednoho občana 120 Kč, částka požadovaná společností SOMPO za jednoho občana je tedy 970 Kč

V letošním roce jsme žádali o několik dotací. Jednou z nich je dotace na pořízení zahradního traktůrku a křovinořezu na úpravu návsi. O tom jsme psali v podzimním mimořádném čísle. Dále jsme využili dotaci POV ve výši 155 000,- Kč na cestu k samotě, a přitom se opravily cesty v obecním lese. Celá akce stála 602 494,- Kč. O dotaci na filtraci vody je sólo článek. Uspěli jsme také s žádostí na 2. etapu výsadby cesty k Bukovci. Jednalo se o výsadbu 33 stromů a 81 keřů, celkový náklad činil 259 443,- Kč, přiznaná dotace byla 250 000,- Kč. V obecním lese jsme vysázeli 600 modřínů, 2000 smrků a 4050 douglasek. Na tuto lesní výsadbu jsme uplatnili dotaci ve výši 80 % z pořizovací ceny.

Ještě se musím zmínit o obecní zabíjačce, která byla během dopoledne doprovázena několika brigádami. Jedna skupina čtenářů knihovny sbírala odpadky kolem silnic. Druhá skupina – dobrovodská chasa – dosazovala třešně ke Kámenu a vylepšovala oplocenky starší výsadby. Třetí skupina – kluci Vlachovi (táta a syn) s bagrem – usazovali sloupky pro oplocenky keřů na cestě k Bukovci. Bylo pěkné, když se všichni účastníci potkali na návsi na obědě. V kovárně už bylo z čeho vybírat.

Seznam občanů ke dni 15.12. 2025 čítá 107 obyvatel.

Téma pro kalendář na rok 2026 jsou dobrovodští psi, tak je třeba fotit a fotit.

Rok 2026 bude rokem, kdy se bude volit nové zastupitelstvo obce.

Je tedy důležité o tom přemýšlet a kandidovat, aby budoucnost byla zachována.

Vážené sousedky, vážení sousedé,

motivační čtení, které nám má dát smysl žití v tomto údolí, Vám přeje

Miloslav Matěj Zíka

starosta

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

V letošním roce chodili Tři králové stejně jako loni začátkem ledna. Vyrazili ve složení Adam Vlach na pozici Baltazara, Klárka a Františka Trefilovy jako Melichar a Kašpar. Karel Trefil doprovázel s hvězdou nebeskou. Vybralo se 8183 Kč, což je zase nejvíce v historii. S pokladnou šla knihovnice. Farní charita děkuje všem za ochotu, a my doufáme, že až budeme potřebovat pomoci, budeme vyslyšeni.

Miloslav Matěj Zíka a jeho dcera

Svátek Tří králů je svátkem Zjevení Páně, slaví se 6.ledna a končí jím vánoční období a ve většině domácností se odstrojuje vánoční stromeček. Ve městech a na vsi se obvykle vydávají na obchůzky trojice dětí oděné do bílých košil, plášťů, s papírovými korunami na hlavách. Jeden z králů má umouněnou tvář, která symbolizuje tmavou barvu pleti. Chodí od domu k domu, zazpívají koledu My tři králové jdeme k vám, symbolicky požehnají našemu domu a po jejich návštěvě se nám nade dveřmi objeví písmena K+M+B a příslušný rok. Křída použitá k nápisu by měla být svěcená. Písmena KMB nade dveřmi však neznamenají počáteční písmena jmen králů, nýbrž latinské CMB (Christus mansionem benedicat – Kristus ať obydlí žehná po celý rok – proto se za písmena píše letopočet). Křížky mezi písmeny neznačí plus, ale kříže na znamení Svaté trojice – Otce, syna a Ducha svatého.

Barbora Vlachová

SILVESTROVSKÝ VÝSTUP NA SVIDNÍK

Jako každý rok se i letos vydala posledního prosince delegace dobrovodských občanů vystoupit na 6 km vzdálený vrch Svidník. Rozblácenými cestami se nám nešlo lehko, ale nakonec jsme po zhruba dvou hodinách strastiplný výšlap zdolali. Nahoře jsme se poté řádně vyfotili, zahřáli se čajem a poslechli si doprovodné hudební vystoupení a mohlo se jít zpět domů do tepla připravit se na večerní oslavy. Část méně zdatných občanů se s příchozími setkala pod Jalovým vrchem a došlo ke společnému návratu do vsi.

Anežka Hlavinková

HVĚZDÁŘSKÝ DEN VĚNOVANÝ PAMÁTCE JANA ZAJÍCE

Osmnáctého ledna léta Páně 2025 proběhla v naší vsi již tradiční astronomická přednáška: Co se bude dít nad hlavami a pod nohama v Dobré Vodě v roce 2025. Od pěti večer byla pro děti a od osmi pro dospělé. Nepřednášel ji nikdo jiný než Jan “Beruna” Urban z Vlašimské hvězdárny. Tento rok ji v rámci popularizace upravil a hovořil více o astronomických pozorováních než o vesmírných objevech. Ukazoval nám fotky komet, které fotil během přestávky v divadle. Viděli jsme fotku západu slunce, kde vznikají antikrepuskulární paprsky (sbíhají se ke slunci skrze mraky). Povídali jsme si i o večernici a jitřence. Z plánů na dobývání vesmíru jsme slyšeli, že NASA plánuje návrat na měsíc. Z toho, co uvidíme, jsme se třeba dozvěděli o zatmění slunce 29. března, které kvůli počasí u nás nakonec nebylo vidět, a o zatmění měsíce 7. září. To jsme pozorovali a bylo pěkně rudé.

Bohumil Zíka

MASOPUSTNÍ OBŽERSTVÍ

Tradiční masopustní průvod prošel naší vesnicí i letos. 1. března ve 13:00 se sešli všichni dobrovolníci v maskách ve škole, starosta předal klíč bábě a mohlo se vyjít. Za hudebního doprovodu pana Kudrny jsme se v rytmu vysokého jalovce vydali k prvnímu stavení – k Zíkům. Boží milosti! Jinde nejsou a jsou fakt boží! Ale samozřejmě nejen ty, ale všechno jídlo, se kterým si dáváte tu práci, vymýšlíte, připravujete a servírujete průvodu. Všechny koblihy, koláče, buchty, jednohubky, obložené talíře, řízečky, chlebičky, rolády, šneci a další. Hlavně bez všech těch dobrot bychom odpadli po pár chalupách, přeci jen nás nešetříte ani v tom pitném režimu :) Od Zíků jsme se vrátili zpět do vsi a zavítali do skoro každého stavení. Sestava byla letos sice trochu chudší, ale i tak jste si mohli stříhnout tanec s nevěstou, medvědem nebo kočičkou, prohodit pár slov o nemocech s bábou, nechat si vyvěstit budoucnost od cikánky, využít služby rasa a nakonec zamést schody, chodník či dvůr, protože slaměný byli dokonce dva! S počínající tmou se po veselé obchůzce vsi vrátil průvod zpět do školy. Doufáme, že jsme si ten den užili nejen my, ale i vy. V roce 2026 projde masopustní průvod vsí 14.2.

Lenka Vacířová

KELTSKÝ TELEGRAF

Keltský telegraf v Dobré Vodě aneb světelný signál, který propojuje kopce i lidi

Dobrá Voda u Pacova se letos opět zapojila do oblíbené celorepublikové akce Keltský telegraf, která tradičně probíhá na jaře a symbolicky navazuje na dávný způsob dorozumívání pomocí ohňů na vyvýšených místech. I když dnes už ohně neslouží k předávání válečných zpráv či varování, jejich světlo má stále sílu propojovat lidi a připomínat historii naší krajiny.

Princip Keltského telegrafu je jednoduchý: na předem domluvených stanovištích se v přesný čas rozsvěcují světelné signály – v dnešní době obvykle pomocí rachejtle nebo podobné zábavní pyrotechniky. Stanoviště na sebe „vidí“ a postupně tak vzniká řetězec světelných bodů, který se během několika minut přenese přes celou republiku. I když nejbližší další stanoviště bylo v Betlémě a neviděli jsme ho... :)

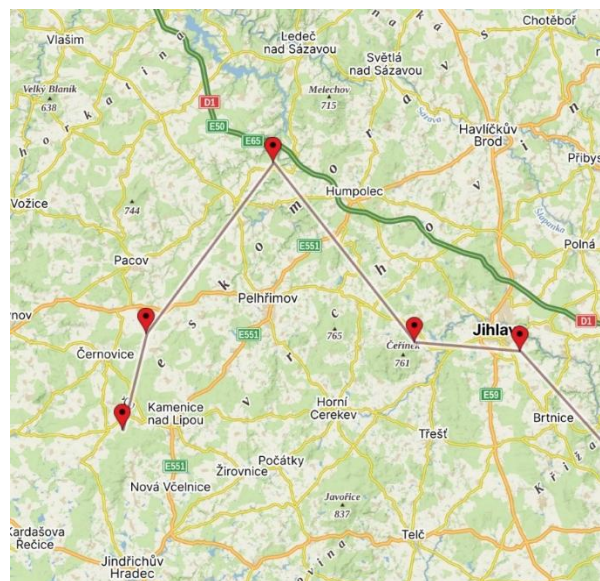
Dobrá Voda jako jistý bod na mapě signálů

Letos se náš kopec stal opět důležitým článkem této světelné sítě. Za přípravou stáli místní nadšenci, kteří opět několik dní dopředu sháněli pyrotechniku, protože mimo sezónu silvestra je to docela umění.

Úderem stanoveného času se na kopci zvaném „Vrchy“ nad Dobrou Vodou rozhořel jasný signál, který jsme předali dále. Krátké, ale krásné propojení, které i navzdory moderní době připomnělo, že společný zážitek nemusí být virtuální.

Keltský telegraf není jen o světelném signálu. Pro mnoho účastníků jde také o příjemné komunitní setkání. Lidé se zastaví, popovídají si, podívají se na noční oblohu a připomenou si, že i malé obce mají své místo ve světě.

Těšíme se na další ročník a věříme, že světlo z Dobré Vody u Pacova bude součástí Keltského telegrafu i v dalších letech.

Lukáš Vlach

KARNEVAL

Dětský karneval v Dobré Vodě proběhl letos až na druhý pokus. První termín byl na poslední chvíli zrušen pro nemoc většiny dětí a několika pořadatelů. Napodruhé, 6.dubna, už se vše zdařilo. Na parketu jsme mohli potkat piráta, vojáka, ledovou Elsu, draka, včelu, šaška, servisního pracovníka Fendu, Ant-Mana, několik princezen, kovboje a jiné. Děti hrály několik her, jako třeba židličkovanou, praskání balónků, tanec makaréna nebo podávání balónku. V průběhu odpoledne děti navštívil medvěd, kterého děti pomocí lana odtáhly z parketu. Potěšilo nás, že se na Dobrovodský karneval zavítaly podívat děti z Kámena, Eše či Černovic. I když jsme už zažili karnevaly s větší účastí, rozhodně se děti nenudily a celé odpoledne si užily.

Poděkování za bravurní organizaci her a přehrávání hudby patří naší osvědčené trojici Anežka, Lída a Ondra – děkujeme.

Miroslav Vlach

DOBROVODSKÁ ZABIJAČKA

Už je tradicí pořádat obecní zabíjačku. Letos byla 12. 4. 2025. Vše začíná přípravou den dopředu. Nachystá se vše, co je potřeba. A především přijede hlavní aktér, řezník, kuchař – Pepa Joža Žák z Dobšic u Znojma, který řídí přípravu a potom celou sobotní vesnickou zabíjačku.

V sobotu ráno se sejdou dobrovolní pomocníci, kteří už znají Jožovy postupy. Velkým pomocníkem byl konvektomat z In-Gastro, který přijel i s obsluhou – Tomášem Houdkem. Ráno Joža osobně vyzvedl čuníka od p. Kurana z Pacova. Mezitím se rozdělal oheň v kamnech a pod kotlem, aby potom začal zabíjačkový koncert pod vedením Joži a Tomáše. Práce bylo dost a dost, vařilo se, peklo, smažilo a škvařilo. Vznikly vynikající zabíjačkové dobroty. Odpoledne se u stolu sešli občané a začali konzumovat vytvořené speciality. A také sladké dobroty, které doma připravily některé ženy ke kávě, přišly vhod. K pití bylo pivo (Suchdolský Jeník a Poutník), limo a dobrá kořalka. Odpoledne přijel i p. Kudrna, který zpříjemnil harmonikou a zpěvem zabíjačkovou atmosféru.

Sedělo se, pilo, hodovalo a povídalo až do nočních hodin. Kdo přišel, musel být spokojen – jako já!!!

PS: Zase se potvrdilo, že má prase nejvíc kamarádů.

Josef Němec

VELIKONOČNÍ SVÁTKY A PŘEDNÁŠKA O INDII

Velikonoční pondělí letos vyšlo na 21. 4. Od čtvrtka do soboty chodívají děti řehnat po vesnici, aby se tak připomněl odlet zvonů do Říma. V sobotu ráno si u toho děti navíc koledují bílá vajíčka, která jsou v současné době doprovázena i záplavou čokolády a bonbonů (asi aby jim nedošla energie a děti cestou nezkolabovaly a dostaly se tak v bezpečí do svých domovů ☺). V pondělí pak chodí děti koledovat, často je doprovází nějaká dospělá osoba, povětšinou mužského rodu. Tentokrát hlídají děti, aby jim nezkolaboval jejich dospělý doprovod, jelikož hromada vykoledovaných cukrovinek je doprovázena různobarevnými alkoholickými přípitky. Letos, přestože jim počasí příliš neprálo, se řehnutí zúčastnilo přibližně patnáct dětí.

Během velikonočních svátků nám jeden z večerů zpřijemnil Dan Mareš, který si připravil přednášku o Indii, kde několik týdnů cestoval se svou přítelkyní Markétou. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavých věcí o indické kultuře. Po přednášce vznikl ještě dostatečný prostor pro doplňující otázky, kterých nebylo málo a na jejichž základě usuzuji, že přednáška přítomné opravdu zaujala. Aby kulturní šok nenabyl tak velkých rozměrů, chladila se většina osazenstva, včetně mě, točeným pelhřimovským Poutníkem.

Michaela Vlachová

VELIKONOČNÍ TVOŘENÍ

Dne 5. 4. 2025 proběhlo tradiční Velikonoční tvoření v prostorách bývalé školy. I letos se jeho organizace ujala naše šikovná babička Maruška Trefilová. Kromě připravené inspirace na nás čekala spousta přírodnin k vyrábění a stoly obložené galanterií a dalšími dekorativními předměty. Tak jako vždy se zde sešly všechny dobrovodské generace, které se společně oháněly tavíci pistolemi a vytvářely ozdoby v podobě věnečků, slepiček či zajíčků, jež si spolu s jarní kyticí v květináči odnášely domů. Neméně důležité však je, že jsme tento čas strávili společně – opět jsme se potkali, probrali vše, co bylo potřeba, a zpríjemnili si odpoledne dobrou kávou ze Strmilova a koláčkem z Adélky.

Anna Trefilová

DOBROVODSKÁ POUŤ

Jako každý rok, i tento, se v Dobré Vodě konala pouť. Datum tentokrát připadl na víkend 13. – 5. června.

Program tradičně začínal už v pátek. V podvečer se konala sešlost u Mlíkárny, kde byl rozpálený kámen, na kterém bylo možné opéct si všelijaké dobroty. Jakmile se setmělo, následovalo promítání pohádky na zeď obecní garáže. Tentokrát padla volba na animák Frčíme. Připravovala se také střelnice, která byla k dispozici celý víkend, a návštěvníci si tam mohli vystřelit různé sladkosti, papírové srdce nebo květiny.

Sobotní program byl letos obohacen o novinku v podobě spanilé jízdy traktorů kolem vsi, a potom následovala večerní poutňová zábava. Kapely přijely opět dvě. Večer otevřela punk-rocková skupina Paradentóza a následovalo uskupení Orchestr žďárského divadla, které bavilo publikum převzatými hity. Koho tancování pod pódiem zmohlo, mohl se jít občerstvit do Mlíkárny, kde bylo naražené pivo a podávalo se grilované prase.

V neděli následoval klasický program. V kapličce proběhla mše, od rána se na ohni u Mlíkárny vařil oběd pro poutníky, pro děti byly připraveny nejrůznější hry a soutěže a na hřišti se chystaly týmy na nadcházející fotbalový turnaj. Po prvních odehraných zápasech vystoupil se svou pohádkou pelhřimovský divadelní spolek Hralous. Pak už zbývalo jen dohrát poslední zápasy turnaje, vyhlásit vítěze a celou pouť tak zakončit.

Klárka Zíková

SETKÁNÍ POD JALOVÝM VRCHEM

2. srpna se již po čtyřiadvacáté uskutečnilo tradiční setkání pod Jalovým vrchem, které každoročně přitahuje obyvatele i návštěvníky z blízkého okolí. Přednášející Pavel Hošek se dlouhodobě věnuje tématům duchovních kořenů české kultury, náboženství ve veřejném prostoru a vztahu víry k současné společnosti. Je autorem řady populárně-naučných publikací a přednáší na několika českých univerzitách.

Hoškovo přibližně hodinové vystoupení na téma vlastenectví se neslo v přátelském a otevřeném duchu. Přednášku podpořil Bohumil Zíka, který přednášejícímu intenzivně asistoval. Společně nabídli posluchačům podnětný pohled na to, co pro nás tehdy znamenal vztah k zemi, historii i tradicím, a jak bylo možné o vlastenectví přemýšlet v moderní společnosti.

Po poutavé přednášce daroval Pavel Hošek posluchačům několik svých publikací a následně se účastníci přesunuli do místní školy. Tam už na ně čekalo občerstvení v podobě pečeného prasete, které výborně nachystal Tomáš Houdek. V odpoledních hodinách byl připraven program pro děti. Herci z divadla Apropos předvedli hru Oživlá laboratoř aneb Alchymistická škola volá. Během alchymistické show vtáhli do děje jak děti, tak dospělí.

Lenka Kratochvílová

ZAČÁTEK ADVENTU

Začátek adventu – sobotu – mám moc ráda. Je to totiž den, kdy se hlavně ženy sejdou ve škole, aby si vytvořily dekorace, které ozdobí jejich dům a domácnost. Sejdeme se ve třídě, která je pro všechny kreativce připravena. Pracovní nepořádek je naprosto v pořádku, inspirujeme se jedna od druhé, pomůžeme si vyrobit mašle (to je za mě každoroční boj) a přidržet větvičky, které si dělají, co chtějí. Po tvoření si sedneme k dobré Strmilovské kávě, ochutnáme sladké dobroty od Adélky a prohodíme pár slov. Domů přijdeme trochu vyklidněné (:-)) a máme plné ruce krásných výtvorů. Tímto bych také chtěla poděkovat Marušce Trefilové, která každý rok nakoupí nové ozdoby, mašle, dekorace a vymyslí vše možné, co si můžeme vytvořit.

V 18:00 už se ale všichni scházíme u kapličky, abychom společně rozsvítili náš obecní vánoční kaštan. Na zahřátí se podává svařené víno nebo svařený mošt. O kulturní vložku se nám letos postaraly flétnistky (holky Trefilovy) se sborem (kluci Vlachovi a Karlík) a kolemjdoucí Tři králové. Pak jsme se přesunuli do školy, kde na nás čekalo teplo a srnčí guláš, o který se postarali Lukáš Vlach a Jenda Hlavinka (Čáp).

Lenka Vacířová

KONCERTY V MÍSTNÍ ŠKOLE

Koncert Václava Koubka a živý obraz

Jako loni i letos proběhl koncert harmonikáře Václava Koubka, a tedy byla příležitost opět zobrazit něco z historie života v obci. Tentokrát to byl výjev z uvedení do provozu prvního splachovacího záchodu v Dobré Vodě, dle projektu z roku 1948 architekta Františka Svobody z Černovic. Námi všemi oblíbený živý obraz tentokrát zobrazili Miloslav Matěj Zíka z čp. 19, Čeněk Hlavinka z čp. 13, Ondřej Amcha z čp. 16 a Jan Hlavinka z čp. 13. Na příští rok je v přípravě živý obraz s pracovním názvem „První telefonní aparát v bývalé hospodě u Šenkýřů čp. 26“. Budeme se těšit na vaši případnou účast v ději a zapsání se do historie.

Text: starej Čáp a starej Milouš
Foto: Zdeněk Klika z Pacova

Koncert skupiny Tensing

V letošním roce proběhla v Dobré Vodě premiéra hudebního mládežnického uskupení vedeného Danem Matějkou z Moravče. Dne 17.10.2025 zaplnili teenageři z okolí pódium ve třídě bývalé školy a zazpívali nám známé písně napříč různými styly. Zazněly české i anglické songy, které si sami doprovázeli na kytaru, klávesy, basu, klarinet a další nástroje. S třídou plnou diváků se sbor rozloučil písní Mám styl Čendy a zanechal nás tak v pozitivním naladění.

|Anna Trefilová

DIVADELNÍ SEZÓNA V DOBRÉ VODĚ

17. ledna se místní škola proměnila do nového divadelního uspořádání. Pro Černovické divadlo bylo klíčové, aby diváci seděli okolo jeviště, protože si divadelní spolek připravil hru Společenstvo vlastníků inspirovanou českým filmem Vlastníci. Celý děj se odehrával u jednoho stolu, kde se konala schůze vlastníků bytových jednotek a jednalo se s více či méně ochotnými majiteli bytů o problémech a budoucnosti domu.

Lenka Kratochvílová

Herci z Černovic k nám zavítali ještě jednou, a to 18. října. Černovičtí ochotníci tu od 19 hodin sehráli divadelní hru Audience od Václava Havla.

Také se letos konal už skoro tradiční divadelní zájezd do Počátek. Letos si pro nás divadelní spolek J. K. Tyla připravil hru Když se zhasne. Skvěle zvládnutá vtipná hra. Věřím, že si to všichni návštěvníci užili a těm, kteří se letos nezúčastnili, ráda doporučuji, aby to v dalším roce nepromeškali. Volná místa v autobuse jistě budou a je škoda této příležitosti na pěkně strávený večer nevyužít.

Barbora Bělovská

VODAFEST

Vodafest pátek

Další rok na vlnách punku v Dobré Vodě. Vzali jsme si s Pepou a Klárou na starost naplánovat páteční program Vodafestu. Jako už tradičně jsme poprosili Bohouše, aby se týden dopředu modlil za počasí na celý víkend, a snad to pomohlo, ale přšlo stejně jako vždycky. Nicméně letos jsme se na mokrou variantu připravovali a areál doplnili o další stany a zajistili krytí před deštěm. V pátek přšlo a bylo zataženo skoro celý den, až když začala hrát muzika, tak přestalo, což trochu ovlivnilo terénní podmínky a pocitovou teplotu.

Jelikož už druhým rokem naše domácí kapela Prádelní koš nefunguje, opět jsme měli těžkou úlohu najít správný otvírák celého festivalu.

O ten se nakonec postarala celkem mladá kapela z okolí Jindřichova Hradce, „Takhle vole“. Kluci to rozjeli ještě za světla v plné parádě a přivezli si celkem početnou skupinku fanoušků, ale ukázalo se,

že Hradečáci ještě nejsou naučení na pelhřimovské akce a většina jejich fanklubů odjela i s kapelou chvíli po koncertě. Škoda.

Jako další se na stagi připravovalo trampské vystoupení Adolpha s Jáchymem. Kluci naopak prostředí Dobré Vody dobře znali a nejdnou se tady dříve ukázali. Se zapadajícím sluncem jsme si tedy poslechli písničky od sprostého táborníka o lese a kancích.

Za barem řádl Pepa se svojí tlupou vagabundů a rozlévali piva, co hrdlo ráčí, samozřejmě jen do kelímků. Nálada se začala rozlévat jako vůně whisky z přijíždějících aut dalších dvou kapel.

Další část večera patřila, jak říkal Trefil, „vychcanejm keltům“. Přijela už potřetí kapela „Foggy dude“, v které shodou náhod už dva roky působím, ale není to žádný střet zájmů, fakt ne. Po loňském slabším výkonu, ovlivněném nadměrným požíváním alkoholu, kterej se nám omylem dostal do pití, jsme na to šli pomalu a s klidem. Do rozhoupaného publika jsme poslali další dávku energie a zahráli písničky o pražskejch klubech a smyšlených příbězích o zlém leprikonovi.

Hned po nás nastoupili „Budweis drunken bastards“, známá firma. Ukázali naopak, jak se nosí kilt v Budějovicích. Punkáci a kelti v jednom, česky nebo anglicky, funguje to a je to dupák. To už opadl i veškerý stud a přibyla promile a tancovali skoro všichni, co stáli opodál.

Na konec večera, jako večerníček na dobrou noc, zahráli Obratanští „Legaliazce muzice“, kde na bubny řádl Mára Vlach. Klidná muzika, která zněla jako cvrčci na louce opodál... Teda kecám, tempo dvojnásobné, kytary nahlas, že by medvěda probudily, a vokály měl na starost snad hejkal. Pořádný metal, plný energie, neskutečných riffů a ostrých činelů.

Na úplný konec večera, asi v jednu ráno, jsme si připravili tajnou show: akustický set legendární kapely Prádelní koš v upravené sestavě a bez aparatur, pouze s pivkem, v hlavním stanu. Zahráli jsme pět našich největších hitů a když si toho zbytek návštěvníků asi u třetí písničky všiml, tak se dokonce i přidali a zazpívali s námi. Postupně se vystoupení přetavilo na akustickou afterparty a hrálo se téměř všechno. Ukázalo se, že na festák chodí spousta muzikantů a kytara i kachon se točil stanem jedna báseň. Opět nám do toho začalo pršet, ale pod stanem s muzikou, pivem a teplým jídlem z baru nám to vlastně nevadilo.

Po tom všem jdeme spát s pocitem, že kdyby zase nechtělo pršet, tak by to konkurovalo i Rock for People. Ale tak snad za rok. Těšíme se a už to pomalu připravujeme.

Emanuel Mareš

Vodafest sobota

Rozhovor novináře s pořadatelem festivalu Vodafest, který se nestal, ale stát by se klidně mohl.

Novinář: Dobrý den, jste pořadatel festivalu Vodafest. Můžete přiblížit, jak festival vznikl?

Pořadatel: Ahoj. Jasně, první ročník proběhl skoro v pravěku – v roce 2008. Tehdy ještě nebyla elektřina a vlastně ani hudební nástroje. Aspoň teda ne u nás v Pískovně, takže jsme dali doprostřed louky sud s pivem a pumpičkou a každý si točil dle libosti. Až čtvrtý ročník navštívily dvě kapely (nějací kamarádi kamarádů) a od té doby pomalu bobtnáme. Před pár lety jsme si i řekli, že veškerá příprava nestojí za jednověčerní akcí, tak jsme to natáhli na dva dny. Pátek si vzal programově na starost Prádelní koš, který na tom maká dál i po svém rozpadu.

N: Jak je festival žánrově stylizovaný a kdo je váš typický návštěvník?

P: V průběhu času se vyvíjíme a s námi i náš festival. Původně jsme měli čistě punkové kapely, ale teď se to snažíme víc míchat. Punk je stále základ, ale už máme rádi, když je to ovoněné harmonikou, houslemi, kilty. Někdy to jde ke ska nebo rock'n'rollu a poslední dobou i trochu rapu. Ani tvrdší písnička v podobě metalu anebo hardcoru neuškodí. Návštěvníkům říkáme obvykle klienti a ti se taky dost vyvíjejí. Z pár kamarádů a pankáčů se stala hromada kámošů i s celými rodinami, dojezdová vzdálenost se rozšířila a číra u některých vystřídal lysiny anebo i pár šedivých vlasů.

N: Jak náročná je příprava?

P: Festival se koná na kopci za vesnicí, takže kromě trávy, pár zbylých stromů a zdroje elektřiny tam není vůbec nic. Ve středu odpoledne důkladně posečeme, pohrabeme a odvezeme přebytečnou travu. A od čtvrtka od rána do večera nakládáme, vozíme, vykládáme, stavíme, ladíme, taháme, přivazujeme, zavětrováváme, zaplachtováváme, aby bylo co nejdříve vše hotovo, a my si tak kolem deváté večer dali první točené, a ještě teplé, pivo. V pátek dopoledne už se snažíme ladit detaily, kde chybí jaké světlo, kam by mohlo zatéct, kam pověsit line-up a ceníky.

N: Jaké všechno vybavení máte na místě?

P: Z předchozích let už víme, že nesmíme podceňovat počasí. I proto jsme letos postavili celkem 10 stanů, abychom se měli kde schovat před deštěm. Nebudu vás napínat, bylo to potřeba. Potom stavíme celý výčep a kuchyň se vším zázemím. Nabízíme pívko, limonády, teplé i nějaké ostřejší nápoje. Pivo už jako zkušený mazáci chladíme sněhem ze zimního stadionu, takže na jeho teplotu si nikdo nemůže stěžovat. K jídlu je pak několik chodů od oblíbených párků v rohlíku, přes klobásu, halušky, čočkovku, zelňačku až k chilli con carne. Máme tam hromady laviček a stolů.

Z Lidmaně máme zapůjčené pódium a letos vedle něj byl druhý malý stan jako zázemí pro Mixuj – sobotní doplňkový program, který právě mixuje známou hru Riskuj a různé druhy alkoholu. Tuhle novinku diváci a někteří ze soutěžících velmi ocenili (někteří ze soutěžících méně).

N: Jaký byl letos (rok 2025) program?

P: Dotaz na pátek bych si dovolil předat na člena bývalé kapely Prádelní koš a jednoho z pořadatelů pátku – Emanu. A dovolím si popsat sobotu: Začali jsme stejně jako poslední roky kapelou Místní těleso. Při koncertu Místního tělesa jsme učinili nácvik o zápis do Knihy rekordů. Ke koncertu se na několik písní přidalo přibližně třicet hráčů na obruč, což je zatím neoficiální světový rekord. Pak přišli NNP, 200 zbraní, Žádný problém. Pak už jsme začali vytahovat esa v podobě zoo-punkové kapely Peshata, rock'n'rollových Gangnails anebo české punkové legendy E!E. V pozdních večerních hodinách pak vystoupilo pro někoho vrchol a pro někoho dno festivalu rapové uskupení Řezník a Sodoma Gomora. Jeho rozporuplnost vyjadřuje i to, že se na něm sami organizátoři neshodli, ale zvítězila demokracie. Rozporuplnost panovala jak před jeho pozváním na festival, tak i po jeho samotném vystoupení. Noc pak uzavřela kapela The Onion Rings.

N: Jak festival celkově dopadl?

P: No, potkalo nás to, co Vodafest přitahuje, a to je déšť. Naštěstí jsme nepodcenili přípravu, tak všechno dohrálo, jak mělo, a klienti se měli kde schovat. Každopádně můžeme s jistotou říct, že už samotná předpověď počasí nám lidi nenalákala, a realita už vůbec ne. Každopádně máme my jako festival i kapely dost fanoušků, takže se sešlo v sobotu cca 190 platících. Jako měřítko spotřeby užíváme sudy pelhřimovské jedenáctky a těch padlo sedmnáct.

N: Jak bolestivá je pak neděle?

P: Jasně, chápu otázku, ale už to není tak špatné jako dřív. Byly časy, kdy jsme ještě v neděli ráno vytočili sud piva, ale teď už po ránu spíš točíme párky do rohlíku. Jak organizátoři, tak i klienti už mají rozum. Během dopoledne a delší části odpoledne v podstatě všechno z Pískovny zmizí. Všechno umyjeme, poklidíme, povracíme. Festival už tradičně zakončujeme společnou večeří z tábořské indické restaurace, a i letos jsme si i přes nepřízeň finančního výsledku dopřáli. Ale jak říká starosta: zisk rozděluje.

N: Děkuji za rozhovor.

P: Rádo se stalo. Příští rok určitě dorazte osobně a vezměte přátele a přátele přátel.

Jan Vlach

DOBROVODSKÉ OTUŽOVÁNÍ

Stejně jako minulý rok jsme i letos zahájili otužileckou sezónu hned první den v roce. A jak říká přísloví: „Jak na Nový rok, tak po celý rok“, tak jsme skutečně po celý rok chodili. Přes léto jsme sice měli menší pauzu, ale to jen proto, že voda byla tak teplá, že už to nebylo k tomu. Sraz vždy v neděli v 11 hodin u zastávky a procházkou směrem k rybníku. A nezůstali jsme pouze u osvědčeného Dvouhrázného rybníka pod Kamenským letištěm. Museli jsme totiž najít alternativu, protože nám rybník při výlovu vypustili, a v bahně jsme se koupat opravdu nechtěli. Nejdříve jsme se tedy chodili koupat do rybníka v Hatích. Pro srovnání je zde voda trochu špinavější, ale pořád studená – a to je hlavní. Na podzim jsme ale třeba zavítali i ke koupališti v Lidmani, kde je voda ještě studenější a krásně čirá.

V zimním počasí samozřejmě nesmí chybět výbava – sekery na rozbití ledu, a když opravdu mrzne, tak i ruční pilka. Nejdříve je potřeba do ledu sekerou vysekat díru. Pak ruční pilkou na prodloužené tyči postupně otvor rozšířit a vyřezat tak čtverec, obdélník nebo třeba kruh. Když je vše připravené, tak už stačí do vody jen vlézt a tvářit se přitom, jaký je to kafičko, nebo si naopak pořádně zanádat. Pak honem ven se osušit a převlíknout, což je paradoxně ta nejtěžší část. Ve vodě je sice chladno, ale alespoň tam nefouká a nesněží jako potom venku, což je právě to nejhorší. Hlavní je teda co nejrychleji se obléct do teplého oblečení (pokud teda zrovna venku neprší a oblečení je tak nažmach) a jít zase domů. Procházka je pak to ideální na prokrvení a prohřátí těla, zvlášť když vás žene představa, že na vás doma čeká uvařený nedělní oběd.

Tohle všechno absolvovat má přes své těžkosti, ale i skvělé benefity. Tím nejhlavnějším je snad to, že si člověk obecně zvykne na chlad. Nemusí pak v zimě tolik topit, čímž samozřejmě ušetří za palivo. Dále ale také udělá něco pro své zdraví, otužování totiž posiluje srdce a oběhový systém, podporuje imunitu, snižuje krevní tlak, zvyšuje fyzickou a mentální odolnost, a hlavně zlepšuje náladu. Nedoporučuje se ale hned lézt do zamrzlého rybníka, nejlépe je začít třeba už od podzimu a pravidelně si zvykat na snižující se teplotu vody. Nebo bohatě stačí dávat si studené sprchy, které mají prakticky stejné účinky a nemusíte kvůli nim v zimě vyvádět v rybníku.

Jan Mareš

OBECNÍ BRUSLENÍ

Krátkou zmínku si zaslouží už docela zaběhlé obecní bruslení. Podnikoví hokejisté se u piva vždycky nechají navnadit, zjistí volné termíny ledu a pod drobným nátlakem zamluví pelhřimovský stadion. Dle počtu hokejistů/bruslících žen a dětí je ledová plocha rozdělena na půlky či třetiny a každý si přijde na své. V letošním roce, pokud mě paměť a kalendář neplete, jsme byli na ledě celkem pětkrát. Pokud tyhle řádky čtete, a ještě jste bruslit nebyli, sledujte Munipolis, kde starosta vždycky pozvánku zveřejní, a přidejte se. Pozvánka platí i pro přátele a přátele přátel; hokejistů i malých bruslařů není nikdy dost.

Martin Trefil

FANDĚNÍ MS V LEDNÍM HOKEJI 2025

Šampionát v MS 2025 probíhal ve Švédsku a Dánsku. Tyto dvě severské země nabízely na sledování zápasů příznivější časy oproti turnajům hraným například v zámoří. K tomu prostředí nově zrekonstruovaného interiéru školy a nové plátno s projektorem slibovaly pěkné zážitky. Čechům se v základní skupině, až na poslední zápas s USA, dařilo a byla radost na zápasy chodit. Kolikrát musel člověk přepracovat pracovní harmonogram a vlastní děti ho musely navštívit na zápase, jinak by tatínka za celý den nezahledly.

Zápas „o všechno“, kterým je každé čtvrtfinále, už taková sláva nebyl. Prohra 2:5 se Švédskem, která nám zkazila šance obhajoby zlaté medaile z Prahy, byla pro nás diváky hořká a občas jsme utrousili i ostřejší slovo k výkonu některých hráčů či rozhodčích. Protože většina z nás jsou hokejoví experti jak s teoretickými, tak praktickými zkušenostmi, a Pastrňák by se od nás mohl něco přiučit. Nicméně na další mistrovství, tentokrát konané ve Švýcarsku od 15. do 31. května 2026, budeme opět nachystaní na značkách. Pracovní a rodinné povinnosti budou muset jít stranou a závěrem – ČEŠI, DO TOHO!

DOBROVODSKÝ FOTBÁLEK

Fotbalová sezóna byla letos v Dobré Vodě opravdu dlouhá. Začala již v polovině dubna, kdy se hřiště celé zapískovalo a pověsily se nové sítě do branek. Zapískování hřiště „změkčilo“, vyrovnaly se drobné nerovnosti (specifický profil celého hřiště byl samozřejmě zachován) a byl příslib hustšího trávníku. Za tuto investici patří obci velké díky. Další poděkování musí mířit k Tondovi Zíkovi, který se o výšku trávníku celou sezónu vzorně staral a vymyslel zřejmě jedinečné lajnování bočních čar. Díky Tondo.

Fotbal probíhal s železnou pravidelností od konce dubna do konce září, a to vždy ve středu od 19 hodin, většinou do tmy. S koncem prázdnin se začátek posunul na 18. hodinu, jak kvůli chladu, tak pro dřívější tmu. Pokud si dobře vybavuji, letos se nám vyhnula závažná zranění, jako jsou zlomeniny a pochroumané achilovky. Několik zranění samozřejmě bylo – natažené svaly, otlučené holeně, bolavá kolena, jedny roztržené trenky (pan T), možná jeden mírně vyvrkнутý kotník. Vše bylo ale vyváжено mnoha parádními góly, milimetrovými přihrávkami do „běhu“, spoustou propocených trik a možná, opravdu možná zlepšenou fyzickou některých účastníků. Do téhle naší kratochvíle se pravidelně zapojují i přátelé z Kámena, za což jsme velice rádi.

Závěrem – sportu zdar a fotbalu zvlášť.

Miroslav Vlach

HASIČI

V průběhu letošního roku se hasiči opět zapojili do řady tradičních akcí a aktivit. Letošní hasičský ples se konal 8. února. Jak už tomu bývá zvykem, zábava trvala po celý večer a věříme, že se všichni dobře bavili. O hudební doprovod se postarala kapela Legenda Humpolec. Nechyběla ani bohatá tombola, za jejíž přípravu děkujeme všem štědrým dárcům. Už teď se můžete těšit na další ročník, který se uskuteční 17. 1. 2026.

Na okrskové soutěži v Cetorazi vybojovalo naše družstvo sedmou – tedy předposlední – pozici, a to s platnými časy jak v útoku, tak ve štafetě. Tento výsledek by se dal považovat za úspěch, avšak neobešlo se to bez komplikací.

Hned při prvním pokusu štafety jsme zapomněli připravit rozdělovač a rozhodčí naše „imaginární zapojení“ vyhodnotili jako neplatný pokus. Ve druhém kole jsme raději zvolili tradiční, osvědčený postup a pravý rozdělovač, tím jsme získali platný čas.

Při požárním útoku došlo ke zranění naší závodnice Klárky. Přestože to doprovázela bolest, nadávky i křik, útok nakonec získal platný čas. Po ošetření v nemocnici se ukázalo, že naštěstí nešlo o nic vážného a Klárčin kotník je už zase úplně v pořádku. Ve druhém pokusu ji musel nahradit Martin Jaroš, původně soutěžící za SDH Kámen – tímto mu ještě jednou děkujeme.

Sbor rovněž děkuje obci za dokoupení hadic, které jsou nezbytným spotřebním materiálem pro naši činnost.

Bohužel ani letošní rok se neobešel bez smutných okamžiků. V prosinci jsme se navždy rozloučili s panem Jiřím Pošustou, naším nejstarším členem. Vždy na něj budeme vzpomínat s úctou a vděčností.

Závěrem bychom chtěli popřát všem čtenářům občasníku klidné prožití vánočních svátků v kruhu nejbližších a do nového roku mnoho zdraví, spokojenosti a životní pohody.

Daniel Mareš

Jako většina venkovních akcí v Dobré Vodě ani letošní kola rozhodně suchem netrpěla. Těsně před plánovaným startem v 9.00, kdy se sjíždí většina závodníků, přišla kvalitní půlhodinová přehánka. Ta ty slabší dokázala spolehlivě odradit, ale i tak se na startu sešlo 68 odvážlivců (včetně Lud'ka a Zorky), kteří vyrazili na cestu.

Prostřední okruh, cca 42 km dlouhý, vedl závodníky lesními a polními cestami přes Hrobskou Zahrádku, Malešín a Hájek do Hartvíkova. Pokud z vás o Hartvíkově někdo dříve neslyšel, nejste sami. Od letošního roku už ale víme, že v téhle hezky opravené vesničce pro cca 15 stálých obyvatel každý víkend otevírá hospoda předělaná z márnice přímo sousedící se hřbitovem a kostelíkem a že tu ochotný hospodský točí dobrou plzeň. To byla asi nejzajímavější zastávka pro obě delší trasy. Dále se pak jelo na Horní Hořice, Pořín, Nové Dvory a odsud přes Svatou Annu, přes kořeny do Černovic a domů.

25

cestami po rovinkách a bahnem Turoveckého lesa do Dlouhé Lhoty, kde nás čekalo razítko v opět kvalitní vesnické hospodě. Při představě toho, že odsud už je to jenom do kopce a pak možná ještě do horšího kopce, se těžko zvedalo a možná to byl ten důvod, proč se přes Chrbonín a Svatou Annu do Černovic dojíždělo skoro za soumraku a s bolavýma nohama.

Vyhlášení, na které stejně moc závodníků nečekalo, proběhlo jako každý rok za tmy, a i přes už skoro očekávanou nepřízeň počasí se akce vydařila. Starosta se Stánou celý den zpovídali dojíždějící, krmili je párky v rohlíku a chilli con carne a možná i díky tomu poslouchali jenom spokojené ohlasy. Počasí nás neodradilo a příští rok jedem zas!

Martin Trefil

HISTORIE RYBNÍKA HAŤ

Neznáme, pokud vím, počátek rybníkaření v současné Hati. Můžeme se jen domnívat, že stejně jako jinde i tady živelně vznikl dílem přírody přirozený zdroj vody, který byl v průběhu staletí osidlování zdejšího území využíván, vítán i proklínán.

Lidé se toto místo, kde se voda ze země sama dere na povrch, snaží přizpůsobovat a využívat ve svůj prospěch. Jak šla doba, měnili se vlastníci, přibývali obyvatelé a když možnosti dané doby dovolily a podmínky nutily, postupně se pro taková místa hledaly možnosti pro jejich sebemenší hospodářské využití. Tak asi z neúrodné bažiny vznikaly ve známé rybníkářské době první rybníčky, které měly hlavně stáhnout vodu do, pokud možno, jednoho místa a tím alespoň částečně vysušit okolí a umožnit jeho obhospodařování. Současně vytvořit vodní plochu pro rybníkaření spojené s chovem nejen ryb, ale i ostatních vodomilných živočichů jako zdrojů obživy.

Z mého raného dětství a vyprávění kronik si pamatuji, že takzvané – dnes tak kritizované – meliorace se prováděly už v dobách, kdy se staří dobří hospodáři snažili touto formou zúrodnit a zpřístupnit nové plochy, které jim umožnily další sklizeň. Při vyvinutí veškerého úsilí si každé kupy sena z takových míst v tu dobu dokázali nesmírně vážit.

Vzniklé původní rybníky v Hati a pozemky kolem nich byly určité udržovány i formou různých podpor ze strany státu už v době monarchie i první republiky. Ale hlavně menší rybníky přestávaly ztrácet na významu. Nastal totiž větší hlad po půdě, po jejím zemědělském využití. Lidí dál přibývalo a zahnat bídu, kterou si dnes nedovedeme představit, se dařilo jen dřinou, která byla ještě nepředstavitelnější. Rybníky v Hati pravděpodobně zásluhou toho, že už je v té době vlastnila obec, měly to štěstí a přežily dobu největšího rušení a vysoušení rybníků, které tady proběhlo asi ve 2. polovině 19. století, kdy jich zmizelo z krajiny a okolí nejvíce. Zbyly z nich většinou mokrá, ale o to úrodnější pole, a hlavně louky a píče z nich sklizená za velkého úsilí měla větší cenu než voda stojící v krajině a poskytující jen tu rybu.

Moje přímé vzpomínky začínají až v době, kdy prakticky všude hospodařilo JZD a MNV. Víím, že ještě za samostatného JZD Dobrá Voda probíhala výstavba meliorací přímo nad rybníky v Hati. Snad tehdy ještě celkem ohleduplně a s dobrým úmyslem byla voda stažena do dvou hlavních zatrubněných kanálů ústících do tzv. Malého rybníčka v Hati a nahradily tak zřejmě řadu povrchových odvodňovacích potůčků.

Malý rybníček býval nad současným rybníkem v místě nyní zarostlém bujnou vegetací zřejmě za účelem odchovu vlastní rybí násady. Mezi ním a velkým, tedy přibližně dnešním, se nacházela úzká, ale průjezdná hráz s propojovacím potrubím, jehož zbytky se dodnes nachází stále pod dnem dnešní

hlavní přítokové strouhy. Myslím, že ze záznamů v místní kronice se nechá vyčíst několik zmínek o rybím hospodaření našich dědů a pradědů na tomto místě.

Nejhorší časy pro rybníky v Hati přišly v 70. a 80. letech minulého století. Zemědělská družstva hospodařící už tehdy na velkých celcích byla nucena dále zúrodňovat a zvětšovat své hony za cenu často velmi nešetrných zásahů do přirozené funkce krajiny.

Centrálně řízené meliorace a rekultivace byly podmínkou pro každý záběr zemědělské půdy k jiným účelům, což dnes probíhá živelně s opačnými následky, a její plochy se zmenšují o tisíce hektarů.

Asi kolem roku 1980, to už bylo v době existujícího velkého JZD Kámen, začala realizace projektů meliorací ploch v rozsahu, který neměl obdoby. Tehdy už podniky zabývající se touto činností s vyspělou mechanizací doplněné v sezóně i zaměstnanci JZD realizovaly tyto projekty podle předem schváleného plánu. Jednou z prvních lokalit, která poznala jejich důsledky, byla dobrovodská Hať. Staré meliorace nad rybníky byly zachovány, ale malý rybník byl odsouzen jako zbytečný a po jeho zahrnutí zde měla vzniknout zemědělská půda ve formě trvalého travního porostu. Jak se původní záměr vyplnil je vidět na současném stavu tohoto naivního úmyslu. Tak už nastává čas historie pouze jednoho rybníka v Hati. Následujících 20 let, které už by si měly pamatovat mnozí z nás, uteklo doslova jako voda z tohoto místa, možná kdysi bohatého na vodu.

Rybník byl vlastně v těch letech jen náznakem malé vodní plochy. Hráz byla po několik let nechaná protržená a samotný rybník zadržoval jen minimum vody. Jedinými, kdo byli s tímto stavem spokojeni, byli tzv. Myšáři. Vím totiž, že můj táta často mluvil o lovcích ondatery, kteří zde v tuto dobu kladli pasti k jejich odchytu kvůli ceněným kožešinám.

V 80. letech se pak na několikátý pokus podařilo našim tátům konečně zprovoznit potrubí, rybník zastavit, a dokonce osadit rybami. Angažovali se i myslivci, kteří vysázeli na hrázi dnes již tak pěkně vzrostlé smrky, jejichž velká část na východní části uschla po jejich zahrnutí v 90. letech. Nepamatuji si ani jediný oficiální výlov rybníka v tuto dobu. Jen na občasné koupačky s holkami v čisté vodě, která toho ovšem výškou své hladiny moc nezahalila. Zlom v zájmu o tohle léta nedoceněné místo přišel až po osamostatnění obce Dobrá Voda po roce 1990. Tehdejší zastupitelé v čele se starostou panem Pošustou začali plánovat, jak tehdejší stav změnit.

Nepamatuji si přesně, ve kterém roce došlo k prvnímu radikálnímu zásahu, který se ale zanedlouho stal cílem kritiky ze strany orgánů úřadu pro ochranu životního prostředí. Ti reagovali na podnět upozorňující na dění kolem rybníka a nastaly problémy – likvidace zeleně, vytvoření tzv. pahráze, to vše bez povolení, a vznik černé skládky kamene z polí tehdy už VOD Kámen. Důsledkem byl kromě pokuty požadavek na úpravu hrází do uznatelného stavu.

Tak přišla asi moje první větší iniciativa v tom, že po dohodě s vedením družstva přišla možnost bezplatného využití jeho mechanizace k nápravě nedostatků ve tvaru hrází, odstranění skládky a úpravě

hrází vodní plochy alespoň částečně podle katastrálního zaměření. V tu dobu už byl instalován současný požerák, tedy postaru čep. Tenhle systém je zřejmě mimochodem dobrovodským patentem, jehož autory a výrobci jsou pan Matějka, Souček a Pošusta Milan, kteří tímto způsobem zastavili i rybníky Pod Zíkova a Pod Babky.

S tímto typem požeráku jsem se nikde jinde nesešel. K zabudování tohoto zařízení v Hati došlo na jaře roku 2000 a od tohoto data se počítá novodobá historie dění kolem rybníka v Hati.

První záznam v rybářské kronice vedené Milanem Pošustou st. je až z 19.10.2002, popisující tehdejší výlov rybníka. Zde už je také zmínka o přenocování rybářské party v nově postavené buňce, což dokazuje její existenci již v tu dobu. Šlo o původní skříň pojízdné zámečnické dílny ČSLA.

Toto zařízení sloužilo svému účelu až do roku 2014, kdy bylo nahrazena stavbou současné chatky, úpravou staré vyřazené stavební buňky. Její původ a stavba by možná zasloužily samostatný článek, jako celá řada událostí z posledních 25 let.

Musím se ještě vrátit k období, kdy rybník a jeho okolí dostaly současnou podobu. Asi v roce 2003, jak už jsem zmínil, vrcholilo řešení požadavků na řešení neodborného, a hlavně nepovoleného zásahu do parcely, která je vedena jako tzv. zvláštní krajinný úkaz.

Nápravu tohoto průšvihů se podařilo vyřešit během následujícího roku. Největší zásluhu na tom, že se dílo podařilo za minimálních nákladů vlastníka a rybník a hráze dostaly prakticky současnou podobu, má stará dobrá jezeďácká škodovka (Liaz ŠT 180 N), která umožnila její posádce realizaci dle představ. Přežila to a dokázala přemístit ty haldy materiálu z míst kde přebývaly, do míst, kde scházely.

To, jak to bylo jednoduché a v jakém klidu jsme s mašinou spolupracovali, mi může potvrdit svědek, který mi dělal často společnost, a to je můj tehdejší závozník Lukáš Vlach a odvozce spousty fůr pan Matějka.

Myslím, že konečné povrchové úpravy a zasetí hrází proběhlo opět za pomoci historické techniky VOD Kámen na jaře roku 2005. Sběr kamene už byl dílem celé rybářské party. Škodovka zde stihla zasáhnout ještě jednou asi o 5 let později, kdy mi pomohla zredukovat přebujelý porost rákosí do zhruba současných rozměrů. Ani to nebylo jednoduché a pomocníci, jako další historická technika (T174, Z7745 a Z12045) a jejich řidiči jsou toho svědci. Snažím se konečně ukončit vyžádaný článek, který měl být o historii rybníka v Hati během posledních let. Ale protože život je krátký a paměť ještě kratší, pojal jsem to trochu jinak.

Historie rybníka v Hati naštěstí pokračuje, a jestli si z ní chcete něco pamatovat, nechvátejte odsud, ukládejte, zaznamenávejte, nebuďte jako já, ať máte o čem psát!

Ladislav Vlach

KRONIKA OBCE DOBRÁ VODA U PACOVA 2024

POČASÍ

První týden roku začal velmi teplým počasím, teploty v noci neklesly pod nulu, ve dne šplhaly až k deseti stupňům nad nulou. Poté se ochladilo, teploty klesly v noci pod nulu a některé dny i ve dne. Únor byl ale opět velmi teplý, na konci února teploměry naměřily i patnáct stupňů nad nulou. Celkově byl únor nejteplejším únorem v historii celorepublikového měření od roku 1850. Jaro přišlo velmi brzy a bylo velmi teplé, jarní mrazíky pak spálily mnoho druhů rozkvetlých ovocných stromů, u nás převážně peckoviny, ale i některé druhy jabloní a hrušní. V létě bylo zaznamenáno 57 dnů s teplotou nad třicet stupňů. Rok byl také bohatý na srážky, v září republiku sužovaly povodně. V naší obci a v blízkém okolí vydatné deště většinou splaví pouze ornici na některé komunikace, někdy se zaplaví silnice do Kámena v místě nazývaném Ve Švestkově rybníku. Rok 2024 byl nejteplejším rokem od počátku měření.

AKCE

6. ledna prošla obcí trojice koledníků Kašpar, Melichar a Baltazar, která byla opět ve složení O. Amcha, L. Zíková a A. Hlavinková. Pro Charitu Pelhřimov koledníci vybrali 7000 Kč.

20. ledna proběhla schůze členů Sboru dobrovolných hasičů.

27. ledna přednášel v místní škole člen Vlašimské astronomické společnosti Jan Urban. Téma bylo stejné jako každý rok: Co zajímavého jsme mohli vidět na obloze v minulém roce a co můžeme pozorovat v roce nadcházejícím. Pan Urban vždy uspořádá odpolední přednášku pro děti a večer pro dospělé. Večerní přednášce předcházelo setkání v obecní knihovně v koutku Jana Zajíce, který byl zakladatelem Vlašimské astronomické společnosti.

3. února přichystaly maminky ve spolupráci s obcí Dětský karneval. K tanci a poslechu hrála kapela Dana Matějky z Moravče. Asi dvacet dětí si mohlo zatancovat, zasoutěžit i zazpívat na mikrofon.

10. února se uskutečnil další ročník masopustního průvodu naší obcí. Dvacet dva masek doprovázel hrou na harmoniku a zpěvem opět pan Vojtěch Kudrna z Pacova.

17. února mohli zájemci zhlédnout divadelní představení Pohádka mládí v podání divadelního spolku Květ života.

23. února pořádal Sbor dobrovolných hasičů ve spolupráci s obcí Hasičský ples. Hudbou a zpěvem přispěl k dobré náladě muzikant V. Kudrna. Večer zpestřila i vtipná a vydařená tombola.

24. února se konalo divadelní představení pro děti Červené mňoukání v podání jedné herečky Terezy Říčanové.

2. března proběhlo v rámci festivalu Jeden svět organizace Člověk v tísni promítání filmu Severní proud. Dokumentární film zachycoval pohyb odpadků vyhozených do vodních toků.

9. března byla vyvěšena na budově Obecního úřadu Dobrá Voda tibetská vlajka na podporu utlačovaných národů v Tibetu. Večer se uskutečnil koncert písničkáře Karla Vepřeka.

23. března pořádala obec v místní škole další velikonoční tvoření. Věci na tvoření sehnala a nové nápady vyhledala M. Trefilová, rodačka z Dobré Vody, která tuto akci podporuje již několik let. Občerstvení zajistila obec ve spolupráci s pekárnou Adélka, která má u nás v obci výdejní místo.

23. března v 19,48 hodin proběhl Keltský telegraf, při kterém byl opět předáván světelný signál na Vrchách.

13. dubna se konala obecní zabíjačka. Vepřové maso se zakoupilo u řezníka D. Kurana z Pacova. Výrobu vedl jako již několik let řezník Josef Žák, rodák z Dobšic u Znojma. Skupina dobrovolníků pracovala pod jeho vedením od brzkého rána. Odpoledne přijel akci zpříjemnit harmonikář V. Kudrna z Pacova. Pracovníci i návštěvníci mohli ochutnat mnoho zabíjačkových specialit. Akce probíhala v místní kovárně, kde je připravené vhodné zázemí.

20. dubna vystoupil v místní škole písničkář Václav Koubek. Účast posluchačů byla veliká, cca padesát platicích diváků, mnozí byli přespolní.

4. května proběhlo hasičské okrskové cvičení. Družstvo Dobrá Voda obsadilo šesté místo.

7. května se uskutečnilo odložené Pálení čarodějnic na Vrchách. 30. dubna byl vydán zákaz kvůli velmi silnému větru a suchu v krajině.

11. května se občané vydali do Počátek na divadelní představení Rodina je základ státu. Autobus zaplatila obec, vstupenku v hodnotě sto třicet korun si platil každý divák sám.

24. až 26. května se konala Dobrovodská pout'. V pátek se promítal film pro děti u mlékárny a účastníci si mohli opéci své pochutiny na horkém kameni. V sobotu večer vystoupila kapela Protéza blues. Vzhledem ke špatnému počasí a dešti svůj koncert přesunula do třídy místní školy. Po nich hrála kapela NNP z Pelhřimova, která již vystoupila pod stanem na návsi. K občerstvení se pekly vepřové kýty připravené řezníkem D. Kuranem z Pacova. Dále se čepovalo pivo a limonáda. V neděli dopoledne se uskutečnila Mše svatá v místní kapličky pod vedením Jaromíra Šmejkal, faráře z pacovské farnosti. Po obědě se konal fotbalový turnaj za účasti třech družstev. Vyhrálo družstvo Dobrá Voda, druhé se umístilo družstvo z Kámena a třetí místo obsadilo družstvo z Věžné. O přestávce sehrál divadelní spolek z Pelhřimova Hralous dětské představení. Děti si také mohly projít sportovně-vzdělávací trasu. Návštěvníci měli také možnost vystřelit si růži nebo jiný drobný dárek v obecní střelnici.

27. července se konalo třiadvacáté setkání na Jalovém vrchu. Účastníci se setkali na návsi a společně vystoupali k Jalovému vrchu. Bohužel ne až úplně, protože kolem kamene je oplocenka s mladými stromky. Přednášejícím byl Pavel Hošek a téma Evangelium podle Bohumila Hrabala. Poté se na návsi grilovalo prase, točilo pivo a limonáda. K pobavení dětí i dospělých sehrálo divadlo Studna dětské interaktivní divadlo, do kterého byli diváci zváni jako herci.

12. a 13. srpna proběhl další ročník hudebního festivalu Vodafest. Ve čtvrtek pořadatelé připravili vše potřebné, jako stany, výčep, chlazení, stoly a lavice, mobilní WC, prostor na parkování, na stanování, směrové cedule. V pátek navečer a večer vystoupilo pět kapel. V sobotu akce probíhala již od odpoledne. Postupně vystoupilo šest kapel, bohužel kvůli nepřízní počasí a neustálému dešti se musel festival předčasně ukončit.

7. září uspořádala obec setkání rodáků a přátel obce. Ve 13,00 hodin byla akce zahájena na návsi u školy. Ve 13,30 hodin se účastníci přesunuli k nedaleké kapličky, kde proběhla Mše svatá za zemřelé rodáky ze vsi. Ve 14,15 hodin položil starosta obce M. M. Zíka u památníku padlých vojáků v 1. světové válce věnec a místní členové SDH stáli čestnou stráž v hasičských uniformách. Dále následovala prohlídka zrekonstruovaných prostor bývalé školy. V 16,00 hodin mohli zájemci zhlédnout divadelní představení pro děti. Celé odpoledne a večer hrála k poslechu a tanci kapela Nová Lesanka. Návštěvníci si mohli během odpoledne prohlédnout všechny obecní prostory v bývalé škole, mlékárně, kofolárně, kovárně. Mohli se svézt po vsi a okolí kočárem s koňmi s M. Vlachem, v knihovně si prohlédnout výstavu fotografií. Sladké občerstvení upekly místní občanky, podávalo se s kávou nebo čajem zdarma. Za poplatek bylo možno koupit pečené prase, řízky, párek v rohlíku, limo,

pivo. Na místním hřišti probíhal fotbalový turnaj přihlášených družstev. Rodáci a přátelé dostali malý upomínkový dárek. Ve stánku měli zájemci možnost si zakoupit trička, hrnky, skleničky na víno, püllitry, tašky a jiné předměty se znakem Dobré Vody. Také mohli zapsat vzkaz do pamětní knihy.

28. září se uskutečnil pátý ročník Kolem Dobré Vody. Původní termín byl 14. září, ale vzhledem k nepříznivému počasí byl termín posunut. Bohužel i tento den bylo deštivo a chladno. Přesto padesát nadšenců na trasy dlouhé 20, 40, a 60 kilometrů vyjelo a akce se zúčastnilo.

19. října se konal koncert Luboše Pospíšila, který navštívilo téměř padesát posluchačů. Vstupné stálo 150 Kč.

23. listopadu proběhl v místní škole koncert kapel Místní těleso z Dobré Vody a Legalizace music z Obrataně.

30. listopadu mohli místní občanky tvořit vánoční dekorace. Sešlo se jich třicet a vznikaly samé krásné výtvary. Každý rok vymyslí M. Trefilová nějaký nový výrobek. Letos to byly malované ozdoby a zdobené věnečky ze suchých větvíček. Jako občerstvení bylo sladké pečivo od firmy Adélka a k tomu káva nebo čaj. V 18,00 hodin se pak na návsi rozsvítil vánočně ozdobený kaštan. K občerstvení se podával horký svařák, punč a pro děti svařák z džusu. Následně vystoupil Čeněk Hlavinka, Františka Trefilová a Klára Trefilová s hrou na flétnu a Karel Trefil přednesl báseň. Kdo si chtěl ještě popovídat, mohl se vrátit do vyhráté školní třídy.

7. prosince se ve třídě konalo od 19,00 hodin divadelní představení ochotníků z Rodinova. Rodinovský spolek víceméně holek sehrál vlastní hru Zájezd na Hlubokou. Téměř šedesát diváků se výborně bavilo po celou dobu představení. Vstupné stálo 150 Kč.

21. prosince se konala výroční hasičská schůze SDH Dobrá Voda. Zúčastnilo se jí 15 členů sboru. Starostou hasičů je M. Vlach ml. /DV 43/, Zástupcem D. Mareš ml. /DV 3/.

22. prosince opět vystoupil se svými kytarami ve třídě Slávek Klecandr. Asi třicet posluchačů, a současně za ta léta i známých pana Klecandry, strávilo příjemnou hodinu a půl poslechem již známých, ale i neznámých skladeb.

27. prosince se ve třídě konal Sváteční večer přátel hudby. Vystoupil Karel Vepřek, Místní těleso a NNP z Pelhřimova.

28. prosince odpoledne čaroval ve třídě místní školy kouzelník Magistr Kelly, který kouzlil v naší obci již poněkolikáté. Tentokrát si s sebou přivezl ještě kolegu, kouzelníka Grina. Společné asi

osmdesátiminutové vystoupení zaujalo jak malé diváky, tak i jejich doprovod. Vstupné 50 Kč zaplatilo asi třicet diváků.

28. prosince večer se konal šipkový turnaj pro dospělé. Zúčastnilo se ho 24 soutěžících. Na třetím místě se umístil L. Vlach, na druhém místě J. Vacíř a zvítězil J. Plánovský /příbuzný Vacířů 25/. Startovné stálo 50 Kč, soutěžící se mohli občerstvit gulášem s chlebem.

31. prosince se uskutečnil výstup na Svidník. Z naší obce vyrazilo 23 dospělých, 10 malých dětí, z nichž tři ještě v kočárku, a 2 psi. Sraz byl v 11 hodin před místní školou. Cesta kolem Hatí, přes Vintířov, byla dlouhá asi 7 kilometrů a trvala dvě a půl hodiny. Na Svidníku se podával teplý čaj nebo grog, pan J. Řeháček z Černovic troubil vánoční písně a koledy, účastníci se zdravili se svými přáteli a známými. Zpět šla výprava přes les Bukovec nad Vintířovem směrem na Jalový vrch. Skupina mládeže odešla již ze Svidníku dříve a ve vsi byli již kolem třetí hodiny. Zbytek výpravy se ještě zastavil na Jalovém vrchu, kde na ně každoročně čeká starosta M. M. Zíka s J. Hlavinkou s menším hřejivým občerstvením. Do vsi dorazila skupina asi v pět hodin odpoledne.

31. prosince se konal silvestrovský večer ve škole. Již několik let to probíhá tak, že starosta zajistí teplo a nabídne možnost zúčastnit se všem občanům. Většinou se vytvoří dvě skupiny, které se do třídy pohodlně vejdou a navzájem se respektují. Občerstvení si účastníci donesou své. Letos se zúčastnilo a společně přivítalo nový rok dvacet jedna lidí. Třetí skupinu tvoří mládež, která se schází v kofolárně. Tentokrát jich slavilo třináct.

REKONSTRUKCE TŘÍDY

9. června proběhla brigáda na vystěhování třídy v místní škole a byla zahájena její rekonstrukce. Opravily se omítky, nově se vymalovalo, zmodernizovalo se osvětlení, reproduktory na zvuk, dataprojektor, opona, která slouží divadelním představením. Vyměnily se kamna i topné radiátory. Pod kamny se položila dlažba, opravila a vyčistila se dřevěná podlaha. Na okna se umístily nové garnýže a nové závěsy (stejně, jako původní). Malířka Tereza Říčanová namalovala 7 obrazů s náměty z historie obce, které byly zavěšeny na stěnu.

VOLBY

V tomto roce se konaly volby do zastupitelstev krajů. Obecní volební místnost byla jako vždy ve třídě místní školy. Voličů v obci bylo 85, k volbám se jich dostavilo 48. V naší obci vyhráli kandidáti Starostů pro Vysočinu s 18 hlasy. Druzí se umístili s 15 hlasy Společně se starosty pro občany. Třetí místo obsadilo ANO 11 se 7 hlasy.

BRUSLENÍ

Občané naší obce mají několikrát do roka možnost účastnit se bruslení v Pelhřimově na zimním stadionu. Na předem pronajatém ledu, pronájem zajistil M. Jaroš /DV 2/, se mohli bruslaři prohánět vždy hodinu. Akce se konaly 27. ledna, 16. února, 24. března, 27. prosince. Na poplatek za pronájem se účastníci složili.

20. ledna se podařilo díky mrazivému počasí uskutečnit bruslení na obecním rybníku Pod Šafářova. Bruslaři si odpoledne přijemnil teplými nápoji, párkem v rohlíku a koláčky.

ODPAD

29. března proběhl úklid odpadků v okolí obce, převážně ve škarpách kolem silnic a cest. Účastnili se ho dobrovolníci z naší obce.

Na komunální odpad větších rozměrů obec zajistila kontejner v čase 4. dubna až 10. dubna.

Na nebezpečný odpad byl k dispozici kontejner ve dnech 2. listopadu a 3. listopadu.

Na elektroodpad byl přistavěn kontejner ve dnech 9. listopadu a 10. listopadu.

EXKURZE

19. května se naši občané mohli zúčastnit exkurze na Hrádek u Pacova, kde sídlí firma SOMPO, která sváží, třídí, zpracovává a likviduje odpad nejen z naší obce. Nabídky využilo 13 spoluobčanů. Po areálu je osobně provedl ředitel firmy R. Lapáček.

VÝSADBA

V tomto roce proběhla výsadba stromořadí a keřů kolem cesty k Bukovci. Celkem bylo vysázeno třicet stromů a šedesát dva keřů. Dále se vykácely staré hrušně kolem rybníka Pod Babky. Byly nahrazeny novými, celkem třicet pět stromů umístěných různě v obci. Probíhala také průběžná výsadba stromů v obecním lese a stavba oplocenek. Sází se dub zimní, modřín opadavý a smrk ztepilý.

Zdeňka Marešová

PEKAŘOVNA ADÉLKA

Ani letos vás neochudím o statistiku odebírání pečiva od Adélky. Stále platí, že každé pondělí, středu a pátek se chodba ve škole provoní čerstvým pečivem. Do této služby je registrovaných již 17 domácností z Dobré Vody a 1 přespolní – což je o 1 domácnost víc než loni.

Za celý rok (tj. od 1.12.2024 do 30.11.2025) jsme udělali Adélce kšeft za 131 022,- Kč, což je o 10 353,- Kč méně než v loňském roce. V průměru tedy měsíčně objednáme pečivo za 10 918,- Kč. Nejmenší tržbu jsme udělali Adélce v listopadu – 8 412,- Kč, a naopak největší v červenci – 11 993,- Kč (zase ten Vodafest :-)).

Nejvyšší objednávka byla v pátek 4.4. – 1 857,- Kč, nejnižší v pondělí 3.11. – 439,- Kč.

Za všechny roky u Adélky jsme projedli pečivo za 783 377,- Kč.

PS: Prosím i letos všechny odběratele, mějte své tašky viditelně popsané. Občas se stane, že musí pečivo rozdat z důvodu mé nepřítomnosti někdo jiný, a to se bez popsaných tašek fakt nedá. A když tam nemáte tašku, tak se to nedá už vůbec :)

Lenka Vacířová

KONTROLA STAVEBNÍCH PRACÍ

I letos musela proběhnout kontrola stavebních prací v ulici Pod Jalovým vrchem – 28.11.2025.

Parcela č. 1401, č.p. 44

Roubenkáři letos splnili zbylé dvě podmínky, ke kterým se upsali při podpisu kupní smlouvy pozemku. Slavnostní „zkolaudování“ roubenky u grilu, jak J. Vlach přislíbil v loňském vydání zpravodaje, sice neproběhlo, ale oficiální kolaudace stavby proběhla úspěšně a roubenka dostala číslo popisné 44. Před létem se roubenka naplnila všemi věcmi, které jsou k životu potřeba, a začalo se v ní opravdu žít. Během léta se podařilo dokončit terasu a udělat chodník kolem. V říjnu byla splněna poslední podmínka kupní smlouvy – trvalé bydliště. A je nás zase o 3 víc. Na podzim ještě přibyl pod okny trvalkový záhon a různě po pozemku stromy a keře. Už můžeme jen dodat – ať se vám tu s námi žije krásně.

Parcela č. 1402/3

Poslední nezkolaudovaná stavba letošní rok trochu zahálela, ale není divu. Paní stavbyvedoucí pracovala na úplně jiném projektu, který spatřil světlo světa 23.9. Další chlap se na stavbě určitě bude hodit a při pokládání podlahového topení, které je teď na řadě, se batole určitě vyřádí. V letošním roce uklidili celou stavbu (kdo to někdy dělal, tak ví, že vyklidit všechny zbytky materiálů, odřezky a prach není práce na 2 hodiny) a položili polystyreny. Na jaře se začne topením, vylijou se betony, položí dlažba, obloží koupelna, vybílí se a bude „hotovo“. Když stavebníci odkupovali od obce pozemek, byla jasně daná pravidla a lhůty, které se musely dodržet – včetně kolaudace do určité doby, jinak musí stavitel zaplatit pokutu. Tato lhůta se blížila ke konci, takže bylo zastupitelstvo požádáno o prodloužení lhůty o rok, čemuž zastupitelstvo vyhovělo. Držíme palce, aby vše šlo už podle plánů, a za rok jsme mohli napsat, že je stavba zkolaudovaná a Dobrá Voda má o 3 nové obyvatele víc.

Kontrola byla provedena těmi nejvyššími obce Dobrá Voda u Pacova

VODOVOD A KANALIZACE V ROCE 2025

Jenom bych shrnul, co se za poslední rok událo v souvislosti se zásobováním vodou a odkanalizováním obce. Začnu projektem obecní splaškové kanalizace a čistírny odpadních vod. V tuto chvíli je vypracován projekt v rozsahu pro stavební povolení, na který byla čerpána krajská dotace. Čeká se na vydání příslušného povolení a zároveň na rozpočet s výkazem výměr, podle kterého bude moct být vypsána soutěž na zhotovitele. Financování by samozřejmě muselo být také kryto dotací, takže uvidíme, kam se příští rok celý projekt posune.

Nejvýznamnější zásah do vodovodní sítě se letos udál v našem vodojemu. V několika rozborech vzorků vody odebraných v obci vycházela nadlimitní koncentrace metabolitů pesticidních látek pro pitnou vodu a bylo nutné navrhnout úpravu tak, aby byly limity dodrženy. Tyto škodliviny jsou z vody odstraňovány filtrací přes granulované aktivní uhlí, kdy surová voda protéká filtrem a na povrchu náplně z aktivního uhlí se mimo jiné zachytí právě pesticidní látky. Filtř je v pravidelných intervalech propírán, a když je jeho sorpční kapacita vyčerpána, náplň je nutné vyměnit. U našeho vodojemu byl velký problém s velikostí filtru, která závisí na průtoku vody. Ze zdroje ve Věžné je voda čerpána výkonným čerpadlem a navrhovat filtr na tento průtok by nebylo možné. Do Věžné tedy bylo instalováno slabší, ale plně dostačující čerpadlo, a část vody jde přes filtr, část obtokem tak, aby výsledná kvalita pitné vody byla vyhovující. Rovněž bylo instalováno dávkovací čerpadlo na chlornan sodný, které je podle kvality vody možné vypnout, ale zejména v letních měsících, kdy bývá problém s koliformními bakteriemi, je automatické dávkování dle průtoku výhodou. Celá úprava vyjde na 686 000 Kč vč. DPH, z čehož 50 % je hrazeno krajskou dotací a 100 000 Kč přispěla společnost ČEPS, která v blízkosti našeho katastru plánuje posílení sítě vysokého napětí.

Na vodovodní síti také každým rokem probíhají výměny litinových armatur, zejména domovních šoupat a hydrantů, v příštím roce bude nutné vyměnit veškerá šoupata ve vodojemu, protože při instalaci technologie úpravny se zjistilo, že většina z nich není funkčních. Po této výměně bude vodojem výhledově provozován pouze na jednu ze dvou nádrží o objemu 250 m³, čímž bude dosaženo rychlejší výměny vody ve vodojemu. Spotřeba s omezením provozu v kravíně výrazně klesla a dlouhá doba zdržení v obou nádržích zhoršuje kvalitu vody obzvláště s ohledem na množení bakterií. Dále proběhla místní oprava a s ní kompletní vytrasování přivaděče z Věžné, část přivaděče byla přeložena hlouběji pod koryto potoka už v minulém roce. V nejbližší době je plánována instalace vodoměru na přítoku do Vysoké Lhoty tak, aby odečty probíhaly pouze na tomto vodoměru, a jednotlivé nemovitosti ve Vysoké Lhotě by řešilo místní zastupitelstvo.

Martin Trefil

VĚTRNÉ ELEKTRÁRNY

Větrné elektrárny. O jejich výstavbě se mluví všude a ani naše obec není výjimkou. Už alespoň dva roky je zastupitelstvo Dobré Vody zavaleno četnými nabídkami na výstavbu větrných elektráren na našem katastru, a to od nejrozličnějších, více či méně důvěryhodných firem. Všem se snažíme dát dostatek prostoru, aby nám své plány představily, takže už nám na mnoho schůzí přijeli mluvčí jednotlivých firem a my se postupně vzděláváme v dané problematice. Nejsme zatím rozhodnutí, jestli do toho jít, nebo ne. Jsme zatím ve fázi zjišťování informací, abychom pak byli schopni udělat správné rozhodnutí. Takové, které bude správné pro nás, přírodu, krajinu, energetiku a samozřejmě taky náš rozpočet. Nemáme však v plánu to rozhodnout bez vás, občanů, a proto vznikl tento článek. Článek si klade za úkol alespoň stručně shrnout, co už jsme se o moderních větrných elektrárnách dozvěděli, aby se časem byl schopen každý z nás informovaně rozhodnout, zda s jejich výstavbou souhlasí.

VZHLED, VELIKOST A VÝKON

Větrná elektrárna se skládá ze tří částí: věže, rotoru s lopatkami a gondoly umístěné na vrcholu věže, ve které je umístěn generátor a převodovka.

Jejich technologický vývoj jde neustále kupředu a platí jednoduché pravidlo: čím větší turbína, tím více energie dokáže vyrobit a tím zelenější je elektřina, kterou produkuje. Dnešní moderní turbíny se svými rozměry výrazně liší od starších typů z 90. let, které běžně vidáme v českých větrných parcích. Moderní VE mají celkovou výšku 150 až 200 metrů (oproti dřívějším 40-60 m) a velikost rotoru je kolem 100 metrů (dříve 30-40 m).

Instalovaný výkon těchto moderních větrných elektráren se pohybuje okolo 6 MW (čtyřikrát více oproti starším typům), což znamená, že jedna takováto turbína je schopna pokrýt roční spotřebu cca 5 000 průměrných českých domácností. Tohoto výkonu dosahuje za rychlosti větru kolem 13 m/s. Ale točí se, a tím pádem vyrábí elektřinu, v rozmezí rychlosti větru od 3 do 25 m/s, tedy od slabého vánku, kdy se sotva třepe listí, až po vichřici.

VÝHODY

- Čistá energie bez emisí, a tedy bez zatížení lidského zdraví a životního prostředí.
- Efektivní využití krajiny. Samotná turbína zabírá jen málo místa a není problém pod ní dál pěstovat plodiny nebo chovat dobytek apod.

- Značný ekonomický přínos pro obec a její obyvatele. Současné nabídky od firem, které nás navštívily, se pohybují až v milionových částkách, plus několikasettisícová každoroční renta pro obec.

NEVÝHODY

- Zásah do krajiny a pohledu na ni. Dvousetmetrový větrník je vidět z velké dálky, i když se snaží používat barvy, díky kterým má co nejvíce splynout s přírodou. Je jen o něco málo nižší než meteostožár v Košetících. Vršky lopatek se budou pohybovat ve vyšší nadmořské výšce, než je Stražiště.
- Je to nestabilní zdroj, čímž mám na mysli, že nevyrábí elektřiny stále stejně. Množství energie je závislé na větru. Tím pádem je třeba i jiných zdrojů nebo bateriových úložišť, aby byla energetická síť stabilní.
- Zábor půdy během výstavby a výstavba dočasné infrastruktury. I když jsou to jen dočasné problémy, které po dokončení výstavby investor vrátí do původního, nebo lepšího stavu, můžou trvat i několik let. Elektrárna je velká stavba, k její výstavbě je potřeba velkých strojů a vytvoření velké betonové základny v zemi, aby byla stabilní. Také její jednotlivé části jsou pro přepravce oříšek. Často je potřeba úprava stávající infrastruktury, prořezávání stromů apod., nebo dokonce výstavba nové dočasné cesty.

NEJČASTĚJŠÍ OTÁZKY

Hluk? Ano, když stojíte pod turbínou, tak ji slyšíte. Na vzdálenost 500 m, což je minimální povolená vzdálenost od sídel pro výsadbu, už slyšet téměř není. Na to jsou normy.

Zabíjí ptáky? Stát se to může, ale je to velmi málo pravděpodobné. Počet uhynulých ptáků za celou dobu provozu elektrárny bude menší než na jednom proskleném balkoně.

Ruší televizi a mobilní signál? Starší kovové vrtule mohly způsobovat rušení. Dnešní listy jsou z umělých pryskyřic a moderní technologie automaticky vyrovnávají kolísání signálu, takže rušení divák ani posluchač nezaznamená.

Emise při výrobě, výstavbě a likvidaci? Tyto emise jsou poměrně vysoké, ale i tak jsou minimálně 50x nižší než množství emisí vyprodukovaných v uhelné elektrárně pro výrobu stejného množství energie.

Fouká u nás dost? Ano! Jak už bylo zmíněno v textu výše, elektrárna pro své fungování nepotřebuje žádné velké vichřice. Navíc nezapomínejme, jak vysoko je vlastně turbína umístěná. Nahoře fouká často víc, než cítíme my na zemi.

Hrozí v zimě odlétávání nebezpečných kousků ledu? Ne. Tyto moderní turbíny jsou opatřeny čidlem, který při námraze turbíny zastaví. Většina turbín je také vybavena ohřívači lopatek, aby námraza rychle roztála, a jsou vyrobeny z materiálů, na kterých se námraza téměř nedrží.

PROČ VLASTNĚ STAVĚT NĚJAKÉ DALŠÍ ELEKTRÁRNY?

Nové elektrárny jsou potřeba, protože celková spotřeba elektřiny roste. Pokud nechceme v budoucnu elektřinu dovážet ve velkém a být na někom tolik závislí, musíme si nové elektrárny postavit u nás v ČR. Uhlí už nás nespasí, jeho zásoby se tenčí a jeho těžba se blíží ke konci (nemluvě o jeho prokazatelně negativních dopadech nejen na přírodu, ale také na lidské zdraví), takže elektřiny z tohoto zdroje bude mít naše republika čím dál méně. Jaderné elektrárny jsou fajn, ale samotné jádro na pokrytí české spotřeby nestačí. Proto se musí stavět i něco dalšího.

PROČ VĚTRNÉ ELEKTRÁRNY?

Když jádro nestačí a uhlí už není cesta, zbývá jako jediná další možnost využití obnovitelných zdrojů. Pro velké vodní elektrárny v Česku nemáme dost velké a rychle tekoucí řeky a fotovoltaika je vhodná spíš pro menší projekty, umístěná na střechách, než aby se s ní pokryly velké lány. A tak nám zbyl vítr. Ve větrných elektrárnách vidí budoucnost nejen Česko, ale i celá Evropa a vlastně celý svět. Není to jen nějaká bláznivá ideologie zelených ekoteroristů, je to ekonomicky výhodný a pro přírodu téměř neškodný způsob, jak elektřinu získávat.

PROČ PRÁVĚ U NÁS?

U nás a v našem okolí se o tom hodně mluví hlavně z důvodu už jisté výstavby velké rozvodny v Leskovicích. Ta má být v provozu do roku 2030 a k ní by bylo možné mimo jiné připojit právě vystavěné větrné elektrárny. Firmy s VE neoslovují jen nás, ale i všechny okolní obce. A je už téměř jisté, že někde v okolí nějaký větrník mít budeme.

Netýká se to však jen nás nebo jen Vysočiny. Výstavba větrných elektráren je také velmi podporovaná státem. V České republice mají vzniknout stovky nových VE po celém území státu. Plán je, že ideálně už do roku 2040, by měla až pětina elektrické energie pocházet z větrných elektráren. Vznikla pro to i mapa tzv. akceleračních zón, což jsou místa, která by byla pro výstavbu VE vhodná, a měl by tam proto probíhat jednodušší schvalovací proces pro povolení stavby.

Barbora Bělovská

Všem akcionářům
společnosti SOMPO, a.s.

V Pelhřimově dne 17.10.2024

Ukončení výsypu plechových nádob

Z rozhodnutí představenstva společnosti SOMPO, a.s. od 1.1.2027 končí výsyp
plechových nádob v regionu svozové společnosti SOMPO, a.s.

Tento krok je nezbytný pro další vývoj systému svozu odpadů.

Tímto Vás žádám o pravidelné (opětovné) zveřejňování tiskové zprávy v příloze
všemi možnými komunikačními cestami

Děkuji za pochopení a zveřejnění

.....
Ing. Radek Lapáček
Ředitel společnosti
SOMPO, a.s.

SOMPO, a.s.
Svatovítské náměstí 126
393 01 Pelhřimov

IČ: 25172263 info@sompo.cz
DIČ: 25172263 www.sompo.cz
č. ú: 224 835 285 / 0300

Tvůrci časopisu:

Miloslav Matěj Zíka

Daniel Mareš

Lenka Vacířová

Lukáš Vlach

Stanislava Zíková

Jan Vlach

Martin Trefil

Anna Trefilová

Josef Němec

Ludmila Zíková

Klára Zíková

Jan Mareš

Jan Hlavinka

Michaela Vlachová

Anežka Hlavinková

Zdeňka Marešová

Bohumil Zíka

Barbora Vlachová

Barbora Bělovská

Lenka Kratochvílová

Miroslav Vlach ml.